
کوومە هەڵبەس ٢
ڕێوار گاودانان
گوڵە سوور

گوڵدەم سۆر

(شکوفەی سُرخ)

* هایکۆوەل گەریلایی *

گوڵدەم سـوور

رێوار ئاودانان

چیا

ناسنامەیٚ پرتووک

ناو: گوڵدەم سۆر

کوومە هایکۆوەل گەریلاییی

وەکوردیی خوارین: پاڵەیی (فەیلی)، کەڵهوڕی، لەکی

بڤەش: ڕێوار ئاودانان

بەرگسازی: زاگرۆس مانی

بڵاوگە: چیا

یەکم چاپ: ۲۷۱۹ کوردی / ۱۳۹۸ هەتاوی

وێراشت و چاپ نوو: ۲۷۲۳ کوردی / ۱۴۰۲ هەتاوی

◊* * *◊

مشخصات کتاب

عنوان: شکوفەی سُرخ

مجموعه هایکوهای دوزبانەی کُردی ـ فارسی

شاعر: ریوار آبدانان

طراحی جلد: زاگرس مانی

انتشارات: چیا

چاپ نخست: ۲۷۱۹ کُردی / ۱۳۹۸ خورشیدی

ویرایش و چاپ مجدد: ۲۷۲۳ کُردی / ۱۴۰۲ خورشیدی

پێشکەش ڤە هەڤاڵەم

گوڵدەمەل سۆرێ ک ڤە هەر زەردەخەنە، مزگانا یەتن ڤهار دن

*

تقدیم به رفقایم

شکوفه‌های سرخی که با هر لبخند، مژده‌ی آمدن بهار می‌دهند

١

شەو چیا...

گوڵئاسارەی ئەڵ پێڵاوەکەی هەڤاڵی

ڕێنمای تاریکی

* * *

شب ِکوهستان...

شبتابی بر کفش ِرفیقی

راهنمای ِتاریکی

٢

ئەڤ دمایٚ ڤارۆ

هەفت گەریلا ئەڵ بناریٚ ــ

تیل سەوز و سۆر

* * *

پس از باران

هفت گریلا بر شیبِ کوه ــ

رنگین‌کمان

٣

کرێڤەیٚ سەخت...

ڤە دەمتەقەیٚ خێیاڵ خوەم

تا سەرکڵاوەیٚ دیر

* * *

کولاکِ سخت...

گرم گفتگو در رؤیایِ خود

تا قلّەی دور

۴

بچڕ سەیرە!

ئەژ بەرف ئی ملە بگواریمن

دەی خاکەلیڤەو

* * *

بخوان سُهره!

از برفِ این گردنه گذر کنیم

دیگر سرآغازِ بهار است

٥

ڤەرەو سەرچەوەیٚ چەم؛

کەفتنە ڤە شوون چوار گەریلا

چەن مای کوچکلەیٚ سیٚیا

* * *

رو به سرچشمه‌ی رود؛

راه افتاده‌اند دنبالِ چهار چریک

چند ماهی سیاهِ کوچولو

٦

چ ئازانە گواریای

ئەژ ئاخڵەیٚ تانکەلۆ

تەمەڵ ئەوپاکەر!

* * *

چه دلیرانه گذشتی

از چنبره‌ی تانک‌هایشان

قاصدک!

٧

"شاگه هەڤاڵ"!

تا ڤتم، جاوەڵجا گوڵدەم ڤاری

ئەژ بنجک و دار

* * *

«درود رفیق»!

تا گفتم، بی‌درنگ شکوفه بارید

از بوته و درخت

٨

تەریکیی شەۆ...

دەورە ک "ئاپۆ" ئەژەیٚ کلەۆ بی

هەیٚگوا گوڵ بەیاٚن

* * *

تاریکیِ شب...

آنجایی که «آپو» گذشت

گویی سپیدەدم

٩

شەو ئەوڕین...

دو هەڤاڵ، نیشتنە ڤە دەمتەقە

ئەڵ ڕووژنایۍ یەکتر

* * *

شبِ ابری...

دو رفیق، گرم گفتگو نشسته‌اند

در روشنایِ هم

١٠

مزڵگەیٚ گەریلا:

بۆن سەر، تریسکەیٚ ئاسارەل

خوار، تەنیا وازەن

* * *

اُتراقگاهِ گریلا:

بالای سر، سوسویِ ستارەها

پایین، فقط پرتگاه

۱۱

دەسێک لاوێنەر

ئەڵ گڵکوو شەڕڤانێ دە کووبانی؛

هاڵێم هەێ ڤارۆ

* * *

دستی نوازشگر

بر مزارِ جنگاوری در کوبانی؛

هنوز هم باران

١٢

تۆ نییەسەت هەڤاڵ...

زەمی، ڤە هزار مۆنگ چواردەیش

ڕووشن نێیەو دەیٚ

* * *

تو نیستی رفیق...

زمین با هزار ماهِ کامل هم

روشن نمی‌شود دیگر

١٣

خوەت ئەڤنەشار!

ئی بەرفە یەیۆرەنگت کەرێ ــ

کۆ، ڕام دنێ

* * *

پنهان نشو!

این برف، یکرنگ‌ات می‌کند ــ

کوه یادم می‌دهد

١٤

ڤێنەیٚ هەڤاڵیٚ...

نیقەڵتووز دۆنە دوو

ئمڕوو

* * *

عکسِ رفیقی...

سرشارِ دیروز می‌شود

امروز

١٥

هنا کرد "هەڤاڵ..."

تا کل چەق دامەق دما

مۆنگ چوارده

* * *

صدا زد «رفیق...»

تا نگاه به پشتِ سر چرخاندم

قرصِ کاملِ ماه

١۶

دۆکوت شەوگار

دایمن ئەڵ ئاوەکەیٚ "سیروان" ــ

دەس هەڤاڵیٚ بەڵەمم بی

* * *

نیمه شب

زدیم به آبِ «سیروان» ــ

دست رفیقی قایقم بود

١٧

ڤە لەوەخەنەی

وەنەوشەی کاڵی دە ڤیرم

نێیەی هەڤاڵی

* * *

با لبخندی

در ذهنم بنفشه‌ای کاشت

نگاهِ یک رفیق

۱۸

لەتێ ئەژ کۊ

ڤە لرەیێ هرووم دەرێ، گرد م

بێ تۊ هەڤاڵ!

***

تکّەای از کوه

فرو می‌ریزد با لرزه‌ای، تمامِ من

بی تو رفیق!

١٩

بۆم ناپاڵم...

ئاخ! تەنیا قاوگیرێک مەن

ئەژ ئەو زلفدرێژە

* * *

بمبِ ناپالم...

آه! تنها یک گیرەی سر ماند

از آن گیسوبُلند

٢٠

سەیڵ کە هەڤاڵ!

گرد دارەل، دە ڕزگ ئێمە

هانە ڤەراوەر تووفان

* * *

بنگر رفیق!

همەی درخت‌ها، در صفِ ما

مقابلِ توفان‌اند

٢١

شیرین‌خەوێ...

ڕێیەکەمۆ ئەژ یەک جگا نییە هەڤاڵ!

ڤەوڵاێ مەرگیش

* * *

رؤیایی شیرین...

راه‌مان از هم جدا نیست رفیق!

در آن‌سویِ مرگ نیز

٢٢

دۆتەل شەڕکەر کوردا!

ئەژ کوم ژۆن و ئێش داڵکەلتۆ

چەک سازینە؟

* * *

دخترانِ جنگاور کُردا!

از کدامین درد و رنجِ مادران‌تان

اسلحه ساخته‌اید؟

٢٣

زەردەخەنەێ هەڤاڵێ...

شنەبایێ ئەڵکەرێ، ئەژ شەش لا

تا کووره ک نەیچم!

* * *

لبخندِ رفیقی...

نسیم می‌وزد، از شش جهت

تا کجاها که نمی‌روم!

٢٤

شەقەزەنگ...

ئەڵی ڕێی ناهەمارە، گووچنگەم

دەس ئاواڵیٚ

* * *

شبِ بی‌ستاره...

در این راهِ ناهموار، عصایم

دستِ رفیقی

٢٥

تریسکەتریسکێ دیر...

ئەی! ئەڤ پەرتخ، ڕەژیدەتر

خود ڕێیە

* * *

سوسویی دور...

آه! زیباتر از مقصد و مقصود

خودِ راه

٢٦

ئگەرد نەسرینەل

ئەژ ژێر بەرف باڵا کەرن

گەریلال

* * *

همراه نسرین‌ها

از زیر برف قد می‌کشند

گریلاها

٢٧

ڤهار ساڵێ ترەک...

دەوره ک "بنەفش" شەهید بی

گوڵ بنەفشەێ

* * *

بهار سالِ بعد...

آنجا که «بنفش» شهید شد

گُل بنفشه‌ای

٢٨

هه ده ڤیرم هه‌ڤاڵ!

هه‌نیێ ئه‌ژ یه‌کتری ده‌رڤڕیایێمن

زه‌رده‌خه‌نه‌یێ مۆنگ په‌ڕی

*** * ***

خاطرم هست رفیق!

وقتی از همدیگر جدا شدیم

لبخندِ ماه پرید

٢٩

چ نزیکن!

سەرکلاوان بەرف گرتەیێ بریقەدار

ئەژ دەرڤەچ گلارەیێ هەڤالەکەم

* * *

چه نزدیک‌اند!

قلّه‌های برف‌پوشِ درخشان

از دریچه‌ی چشمِ رفیقم

٣٠

زەردەخەنەی هەڤاڵی؛

گوڵپەڕەیلی ئەڤکردەن

داوودیی زەرد

* * *

لبخندِ رفیقی؛

گُلبرگ‌هایش گشوده‌اند

داوودیِ زرد

۳۱

دچمە بان یاڵ

ئاهـ! ئەو نووایۆ م خوەیان ڕەسانە ـــ

وەنەوشەیل

* * *

از کوه بالا می‌روم

آه! پیش از من خود را رسانده‌اند ـــ

بنفشه‌ها

٣٢

ده ئی ڕفته

کلوور داربەلییێ لیۆزگەمه؛

بیۆله بوواریۆ!

* * *

در این تُندبار

تنەی توخالیِ بلوطی سرپناهم؛

بُگذار ببارد!

٣٣

بێ مۆنگ

ئەڵەو پێچەڵپێچ تیلەڕێیە؛

ڤیرم ڕووشن

* * *

بی ماه

در آن پیچ‌وخمِ باریکه‌راه؛

ذهنم روشن

٣٤

ئای! هەڤاڵ

ناو ئەو ئەڵکردنەلە گردۆ، تو

ناو ئی هەمکە پژارەلە، م

* * *

آه! رفیق

نام همه‌ی آن وزیدن‌ها، تو

نام این‌همه غم‌ها، من

٣٥

ده پەنا بنجک گوڵکردەێ

لیل تفەنگ گرتمە ڤەرەو ئەو لا

ک دڕکەل ڤەر کردنە ئەڵەێ

* * *

در پناهِ بوته‌ای شکوفان

لوله‌ی تفنگ به آن سمتی گرفته‌ام

که خارها رو به آن‌جا

٣٦

دمایَ بایەڕووە

دەناو ئی باخە مەنیّیە گوڵدەمیَ؟

ئای! زەردەخەنەیَ هەڤاڵیَ

*** * ***

پس از توفان

در این باغ مانده شکوفه‌ای؟

آه! لبخندِ رفیقی

٣٧

لیڵە دا

گژەی گژەبایێش کپیا؛

هەنێ گەریلا جمیا

* * *

هنگام گُرگ‌ومیش

صدای تُندبادِ خزان هم آرام گرفت؛

گریلا که راه افتاد

٣٨

ڕزگیێ گەریلا

ئەژ ناو بەرفەل گواریا

شوون زەردەخەنەیێ

* * *

ستونی گریلا

گذشت از میانِ برف‌ها

ردّ لبخندش

٣٩

تاوياێن بەرف...

پێلاڤ سۆر هەڤالێ کردمەڤ دی

بتەڤ، تا گۆم دماینێ

* * *

آب‌شدنِ برف‌ها...

کفش قرمزِ رفیقی را یافتم

استوار، تا آخرین قدم

٤٠

ڕەنگین بین ڕنوو!

تا ڤەختێ هرووم نەڤردوقیین

ڤە سەر هەڤاڵەلم

* * *

زیبا بودی بهمن!

تا وقتی فرو نریخته بودی

بر سرِ رفقایم

٤١

ڕنگەی ڤارۆ ئەڵ دوواری

هەڤاڵی، ڤە ملپێچەکەی خوەی

پێچنی زەم هەڤاڵی

* * *

آوایِ باران بر سیاه‌چادر

با شال گردنِ خویش، رفیقی

می‌بندد زخمِ رفیقی را

۴۲

گرمەگرم تووپ

نێیەێ هەر هەڤاڵ، سەنگەرێ

ڤەر ئەڤیەکەێ تر

* * *

صدای انفجارِ توپ

نگاه هر رفیق، سنگری

برای دیگری

۴۳

ئەڵ تەریکترین ڕێ

هۆچ ڤەرزێ گوم نەێکەرم ــ

زەردەخەنەێ هەڤاڵم هەس

* * *

در تاریک‌ترین راه

گم نمی‌کنم هیچ فصلی را ــ

لبخندِ رفیقم هست

۴۴

هەڤالێ چی،

نەیڤەچێ تا پرچەلێ

هە دەناو بەرف

* * *

رفیقی رفت،

نیِ نورُستەای تا کاکُل‌اش

در برف

۴۵

کل چەق دمەق دما

گوڵدەمەل، شەقنمینن هاڵێم هەیٚ

دەقرەک هەڤاڵەلم هووسیانە

* * *

می‌نگرم به پشتِ سر

شکوفه‌ها، هنوز هم شبنم‌آلودند

آنجا که رفقایم ایستاده‌اند

۴۶

"دەق دەرڤەن قیلە

بێلە تا ڕێیەکەت ڕووشن بکەرم."

مانگ ڤە گەریلا ڤت

* * *

«در آن درّه‌ی ژرف

بگذار تا روشن کنم راهت.»

به گریلا گفت مهتاب

۴۷

دمایٚ شەڕ...

ئەڵ ڕووشنایٚ مۆنگ کەل

یەکیٚ ئەژ هەڤاڵەل، کەم

* * *

پس از نبرد...

در نور ماهِ لب‌پریده

یکی از رفقا، کم

۴۸

مەودایۆ نییە

دە ناون من و هەڤاڵەکەم، بێجەژ

سەنگ گلکووەیۆ

* * *

فاصله‌ای نیست

میان من و رفیقم، جز

سنگِ مزارش

۴۹

سەردە ڤا...

زەردەخەنەیٚ گەریلا

تەنیا هانا

* * *

باد سردِ پاییزی...

لبخندِ گریلا

تنها پناه

٥٠

قازقولڵنگەل

ها ئەژەق ملەیۆ پڕ بەرفە گوارن ک گەریلا

شەقەکی ڕچیۆ ئشکەن

* * *

عبورِ دُرناها

از همان گردنه‌ی پُربرفی که گریلا

صبح، راهِ تازه‌ای در آن گشود

٥١

بنار قەندیل...

دەورەک تاویایە بەرف

گڵکوو گەریلایکە

* * *

دامنەی قندیل...

آنجایی که برف‌ها آب شده

مزارِ یک گریلاست

٥٢

بەژن و باڵای کوڕ

ڤە یەێگل هەڵاڵەبرمەو

ئەڵسەر تەرم شەهید

* * *

قد و قامتِ کوه

یکباره لالەی واژگون است

بر سر پیکرِ شهید

٥٣

له درێژایی تولەڕێ

بێ وچان وەگەرد گەریلا

مانگ

* * *

در طولِ کوره‌راه

بی‌وقفه همراهِ گریلا

ماه

٥٤

دۆتەل چیا

زیتر ئەژ کەلەوا ئەڵکەرن

ڤە بووخوەش مزگانا

* * *

دخترانِ کوهستان

زودتر از بادِ بهار می‌وزند

با عطرِ مژده‌ها

٥٥

پایزەشەو

ئەڵ ئەو ئاهەڕایێک ڤەیێ چینە، هەڤاڵ!

کەڵمەسەل هانە خەڤەر

* * *

شبِ پاییزی

بر آن راهِ دشواری که رفته‌ای، رفیق!

بیدارند گُل‌های حسرت

٥٦

ئەڵ یەێ شۆ کڵاشنیکۆفێ

ئەڵ ئەو شۆنێ پەرپریکێ ـــ

ژنە گەریلاێ کوردێ!

* * *

بر یک شانه کلاشنیکف

بر شانه‌ی دیگرش پروانه‌ای ـــ

چریکِ زنِ کُردی!

٥٧

تریسکەی گوڵهەساره

ئەڵکەنیا ئەژ سێیاتیی دەورگردێ؛

ڕێوار ڕێگەی دیرم

* * *

سوسویِ شبتاب

کَنده شد از سیاهیِ پیرامونش؛

مسافرِ راهِ دورم

٥٨

ـ کوورا دچی جەنگاوەر؟

ـ دەورە ک ئاولەفاو دچوو

* * *

ـ کجا می‌روی جنگاور؟

ـ آنجا که سیلاب می‌رود

٥٩

ـ ئەژ کووچ دماین، کیٚ گل‌ناورد؟

ـ قازقوڵنگەل، سیٚ‌پریسکەل... ئاخ! یاران

* * *

ـ چه کسی بازنگشت از آخرین هجرت؟

ـ دُرناها، پرستوها... آه! یاران

٦٠

ئیلا کۆ، ئەولا کۆ

مانگ ژە کام پەلەڕێ هەڵات

ئەڵ زمگەێ گەریلا؟

* * *

این سو کوه، آن سو کوه

از کدامین باریکەراه بردَمید ماه

بر پناهگاهِ زمستانیِ گریلا؟

٦١

ئاهەڕا بنار زاگرۆس

نوقم بەرف، دەرێکەمۆ ڤەرەق نووا

مزگانا گوڵدەم سۆر

* * *

کورەراهِ سختِ زاگرس

غرقه در برف، به پیش می‌بَرَد ما را

مژدەی شکوفەی سُرخ

٦٢

هەڤاڵێ هەنین

دەس ئەرم ئەڵشەنێ ئەژ دیر ــ

دەیرە دار، گوڵدەم دڤارنێ!

* * *

رفیقِ نورچشمی

دست تکان می‌دهد برایم از دور ــ

اینجا درخت، شکوفه می‌باراندَ!

٦٣

دمایێ بمڤارۆ...

چوار گولێ سۆر، ئەڵ پەڕەیێ بەرف

ڕۆمان "ڤهار زیڕەس"

* * *

بعدِ بمباران...

چهار گُل‌سرخ، بر صفحه‌ی برف

رُمان «بهارِ زودرس»

٦٤

مانگ چی و ساڵیش...

کاڵەو نەڤی دە ڤیرم، زەردەخەنەیٚ هەڤاڵیٚ

دمایٚ چیین

* * *

ماه رفت و سال هم...

کم‌رنگ نشد در خاطرم، لبخندِ رفیقی

پس از رفتن

٦٥

ئەگەرد ئڵاتن خوەر

ئەڵ مزڵگەیٚ شەوانەم، همسایٚ:

گوڵ هیٚرووێ!

* * *

با طلوعِ خورشید

در اُتراقگاهِ شبانه‌ام، همسایه‌ای:

یک گُل خطمی!

٦٦

فێر بکە!

دە ڕووژهەڵات، ڕیشە کوتیایە

سایێ ئەڵ ڕووژئاڤا

* * *

نگاه کُن!

در شرق، ریشه دوانده

سایه‌اش بر غرب

٦٧

دما نێیە

ئەڵ ئێڤارەێ پایزەڕووێ ـــ

لەشێ خەڵتان خین

* * *

واپسین نگاه

به غروبِ یک روزِ پاییزی ـــ

پیکرش غرقه در خون

٦٨

ئشنەوێمن

ئەژ تلیلیی داڵک شەهیدێ،

گرد قسەلەێ نەڤتەێ

* * *

می‌شنویم

از هلهله‌ی مادرِ شهیدی،

همه‌ی نگفته‌هایش

٦٩

لێزمەیٚ ڤارۆ...

ئمکە لێزگەیٚ چەن مەلیچک

زمگەیٚ گەریلا

* * *

رگبارِ باران...

اکنون آشیانەی چند گنجشک

پناهگاهِ زمستانیِ گریلا

٧٠

ئەژ نوو ڤهار؛

یاڵ درایێ ئەژ ناو تەم

م ئەژ خەم

* * *

باز بهار؛

قلّه بیرون می‌شود از مِه

من از غم

٧١

کڵاشەل دڕیایە...

دە ڕێیە دژوارەکەێ شاخ

ختیمتییم دێ، شنەبایێ

* * *

گیوەهایِ پاره...

در سخت راهِ کوهستان

نسیم، قلقلکم می‌دهد

٧٢

چەپەیٚ گوڵ نەرگس

شەکەتیی کۆگەردی ئەژ لەشم سڕی ــ

لەۆەخەنەیٚ ئاواڵەلم

* * *

دستەگُلِ نرگس

خستگیِ کوەپیمایی از تنم زدود ــ

لبخندِ رفقایِ همقطارم

٧٣

وچۆنێ ئەڵ بنار قەندیل؛

یەکەڤ گرتن زەردەخەنەێ مۆنگ و گەریلا

دەناو کەنیلکێ

* * *

درنگی بر دامنەی قندیل؛

همنشینیِ لبخندِ ماه و گریلا

در چشمەای کوچک

٧٤

قسەیٚ کەری هەڤالٚ...

بنجکیٚ گولٚ گریٚ

دەی هشکەساڵە!

* * *

حرفی می‌زنی رفیق...

بوته‌ای گُل می‌دهد

در این خشک‌سال!

٧٥

تاریکەشەو...

خوڕەی چەم لێڵی

تەنیا چراخم

* * *

شبِ تاریک...

صدای رودی گل‌آلود

تنها چراغم

٧٦

دووازە گەریلا...

ئەڵ بەرف بنار داڵاهوو

یەێ شوون پا

* * *

دوازده گریلا...

بر برفِ دامنەی دالاهو

یک ردّپا

۷۷

ڤەرەژ گوڵدەم

مزگانایۊ بهار ڤەم دا؛

گەریلا

* * *

پیش از شکوفه

مژدەی آمدنِ بهارم داد؛

گریلا

ئەژ هەر لا گیزەیٚ گولە...

لەڤەخەنەیٚ هەڤالّەل نەیٚلیٚ ئەڤ ڕاو

زەمیٚ بڤینم

* * *

نفیرِ گلوله از هر سو...

لبخندِ همقطاران فرصت نمی‌دهد

زخم ببینم

٧٩

بنەفش بی، یا نەرگس؟

ڕاس دەقورە ک ڕەشەق بی

ئگەرد کەفتن بمێ

* * *

بنفشه بود یا نرگس؟

درست آنجا که سیاه شد

با سقوط بُمب

٨٠

گوڵێ سۆر

ئەڵسەر گڵکووێ بێناو ــ

هێمن خەوسێیە جەنگاوەر

* * *

یک گُل سرخ

بر سر گوری بی‌نام ــ

جنگجو خُفته آرام

٨١

شەکەت نەڤی

ئاسارە ئەژ تریسکەتریسک

خێیاڵم ئەژ باڵا کردن

* * *

خسته نشد

ستاره از سوسو زدن

خیالم از قد کشیدن

٨٢

شکووفەل یەێڕووە؛

تا دخوازم یەک یەک بژناسمۆ

هووفەیۆ بایۆ

* * *

شکوفەهای یک‌روزە؛

تا می‌خواهم یکی‌یکی بشناسم‌شان

هوهویِ باد

٨٣

دڵ ڤەسیمە ڤەکۆ

تا نەکەفم!

* * *

دل بەکوە بستەام

تا نێفتم!

٨٤

بالْنەیٚ کووچەر...

گەریلایش، زەمی چی ئاسمۆ

بیٚکەرخ دۆیینیٚ

* * *

پرندەی مهاجر...

گریلا هم، زمین را چون آسمان

بی‌مرز می‌بیند

٨٥

پا ئەڵگر!

ڕێیەکەیٚ هەردکمۆ پیٚچەڵپیٚچە؛

ڤە لیلووپەڕیٚ ڤتم

* * *

شتاب کُن!

راه هردوی ما پُرپیچ‌وخم است؛

به نیلوفری گفتم

٨٦

کووبانی؛

دمایێ تارەنن تارماییەل

شەوموٚنگ

* * *

کوبانی؛

بعدِ گریزاندنِ اشباح

شبِ مهتابی

٨٧

ڤەرەژ ئێمە

ئەو ئاسارە بییەسەیۆ ــ

دمایۆ ئێمەیش

* * *

پیش از ما

بوده آن ستاره ــ

بعدِ ما نیز

۸۸

زەمەقێ بنەوش...

ڕاس دەو سەنگەرەک ئەژ هەڤاڵێ

تەنیا قەڵێ پرتاڵ خینین مەن

*** * ***

زنبقی بنفش...

درست در آن سنگر که از رفیقی

تنها تکّه‌ای لباسِ خونین ماند

٨٩

لەش خینین ئاواڵێک...

شەونم ئەڵ گوڵەشەرمووکە نیشتێیە

یا گژنیژەیٚ ئەرەخ؟

* * *

پیکرِ خونینِ رفیقی...

بر لالەی واژگون، شبنم نشسته

یا دانەهای عرقِ ریز؟

٩٠

سالْەل شەڕ...

چ ئازایێ پیرەق دوون

دالْکەل!

* * *

سال‌هایِ جنگ...

چه زود پیر می‌شوند

مادران!

سێ تەقەێ ئەڵدم یەک...

دەسئەڵنا، ئگەرد دمایین هناس

ڤارشت شکووفەێ گێڵاس!

* * *

سه شلیکِ پیاپی...

با کشیدنِ آخرین نَفَس، آغازید

بارشِ شکوفه‌ی گیلاس!

٩٢

دەێرە هەر خێیاڵ

چەک خسێیە ئەو شۆنێ،

تا بمینێ

* * *

اینجا هر رؤیا

اسلحه بر دوش گرفته،

تا بماند

٩٣

ئێرە و پەژارە؟!

دە ناو کەڵەکە ـ سەنگەرێک نیشتمە

همساکەم، ئاسارەزلە

* * *

اینجا و اندوه؟!

نشستەام درون سنگری در کوه

همسایەام، ستارەی صبح

٩٤

ئەڵ سەریاڵ...

تا چەق بڕ کەریٚ، تەنیا بەرف

هەڤاڵیٚ هنا کەریٚ: "بەهار"!

* * *

بر ستیغِ کوه...

تا چشم کار می‌کند، تنها برف

رفیقی صدا می‌زند: «بهار»!

٩٥

ئەڵ پەل ئەرخەوان

یەێ شکووفەێ تەنیا،

چنیینێ قەت

* * *

بر شاخەی ارغوان

یک شکوفەی تنها،

چیدنش هرگز

۹۶

دە ناوتوو پەڕەیل یەیٚ گوڵێش

تونم بژییم ــ

ئەر "ڤڵاٚت ئازاد" م بوو

* * *

لا بەلای گُلبرگ‌های یک گُل هم

می‌توانم زیست ــ

اگر «سرزمین آزادِ» من باشد

ده ژێر ڤارۆ

جیک دا یەکم گیایێ گورج؛

زەردەخەنەم!

* * *

زیرِ باران

جوانه زد نخستین گیاهِ چابک؛

لبخندم!

٩٨

زەردەخەنەی شەڕڤانی
دە ڕووژئاڤای کوردستان، ئاوردەو خوار
ئاڵا کرژئڵەتەکەی داعش

* * *

لبخندِ جنگاوری
در روژآوای کُردستان، فرو کشید
پرچمِ عبوسِ داعش را

٩٩

ئەڵ قەیٚ تل گەپیٚ

پیٚشهات گەپتریٚ:

گوڵیٚ!

* * *

بر قامتِ صخرەی بزرگی

بزرگتر حادثەای:

گُلی!

١٠٠

نه باڵ و نه بڵنگییێ،

کەمێ ئەڤین خوازێ

"فڕین!"

*** * ***

نه بال و نه بلندایی،

اندکی عشق می‌خواهد

«پرواز!»

مجموعه شعر ۲

شکوفه‌ی سرخ

مجموعه هایکوهای گریلایی

ریوار آبدانان

چیا